

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9485/2024
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Татјане Ђурица, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., Општина Трстеник, чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1077/23 од 01.12.2023. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1077/23 од 01.12.2023. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије предлагача и противника предлагача изјављене против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1077/23 од 01.12.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 42/21 од 23.11.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност, и то за део катастарске парцеле бр. .. у површини од 1,56 ари уписане у ЛН бр. .. КО Трстеник, у износу од 218.400,00 динара, као и новчана накнада за биљне засаде постојеће на тој непокретности у износу од 1.987,44 динара и противник предлагача је обавезан да предлагачу, као бившем власнику, исплати на име новчане накнаде за експроприсану непокретност, као и на име новчане накнаде за биљне засаде укупно износ од 220.387,44 динара са законском затезном каматом од 23.11.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 1077/23 од 01.12.2023. године, одбијене су жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено је првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач и противник предлагача су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, предлагач побијајући је у

делу којим је одлучено о трошковима поступка, а противник предлагача побијајући је у одлуци о главној ствари, с тим што су предложили да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним применом члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Правноснажним решењем утврђена је накнада за експроприсано грађевинско земљиште и обавезан је противник предлагача да исплати предлагачу као бившем власнику експроприсаних парцела, као и за биљне засаде који се налазе на парцели, новчане накнаде чија је висина утврђена из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке. Ово због тога што је предметно земљиште иако се у време експропријације у катастру водило и фактички користило као пољопривредно земљиште, постало грађевинско земљиште ступањем на снагу Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е-761, деоница Појате-Прељина („Службени гласник РС“, бр. 98/2013 и 10/20), као планским документом а пре правноснажности решења о експропријацији од 11.12.2021. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана правноснажна одлука у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом у ситуацији када је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (чланови 83. став 2. и 88. Закона о планирању и изградњи). Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке овог суда и нижестепених судова јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

По оцени Врховног суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, Законом о парничном поступку – ЗПП су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Предлагач ревизијом оспорава другостепено решење у делу којим је потврђено првостепено решење у делу којим је одлучено о трошковима поступка. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизијама предлагача и противника предлагача, као изузетно дозвољеним применом члана 404. став 1. Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије предлагача и противника предлагача у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу чланова 27. став 2. и 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 24.05.2021. године. Вредност предмета спора је 220.387,44 динара.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинскоправном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан подношења предлога не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија предлагача изјављена против другостепене одлуке у делу којим је одлучено о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. Дакле,

ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија предлагача против ове одлуке није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић